

3 Aar. Det er ham, Bevisbyrden paahviler i faa Henseende. Han fremhævede, at disse Bøer om Langstraafed o. deal. er man kommen bort fra; men da han er inde i den landøkonomiske Historie, maa han jo vide, at man i England har gjort det Kunststykke at avle Høede 20 Aar i Råd og at sælge Vølen paa Nøden i Nærrækker uden Brug af Kvæggjødning, og at det er gaaet godt, og at man kun har brugt kunstlig Gjødning, og at dette ogsaa er gaaet godt; men derfor kan det ikke forsvares at gjøre det hele Landet over; thi vilde Alle begynde at gaa frem paa denne Maade, hvorledes vilde det faa komme til at se ud? Fordi man kun ved Hjælp af naturlig og kunstig Gjødning kan bringe langstraafed Sød til lettere stadig at sælge efter hinanden og give et godt Udbytte, derfor er det ikke bevist, at Udbyttet ikke vilde blive større ved at vægde med Sæden. Det er et Exempel, man har givet i England, det er som et Kunststykke, man har udført det, og det er anerkjendt, at, naar man havde væglet med Sæden, havde Udbyttet været endnu bedre. Nei, Vælgdriften har sin Betydning og er ikke kastet overbord her i Landet. Han sagde fremdeles, at, naar Industrien ikke kan betale sig i Odense, hvor der er en rig Gan, hvor der er Penge nok, og hvor der er Arbeidskraft tilstede, saa kan det ikke betale sig andre Steder (Krusse: Det har jeg aldrig sagt!) Ja, saa har et andet Medlem sagt det; men det erede Medlem har sagt saa Meget, der var ligesaa urigtigt. Jeg skal da nu komme til Noget, som han har sagt. Han sagde, at der var aldeles ingen Forskjel paa Dyrkningen af Sukkerroer og Dyrkning af andre Røer, og at det var aldeles meningsløst at gjøre Forsøg med Sukkerroen. Jeg paastaar, at det erede Medlem er ikke rigtig inde i den Kultur, naar han kan sige noget Saadant, thi det er anerkjendt, at der høres mange Arbeider til at skaffe Sukkerroen frem. Man skal dybere ned i Jorden; der skal ogsaa en stærkere Gjødning til, og man skal bruge sin Arbeidskraft ganske anderledes, naar man skal skaffe et godt Udbytte af denne Dyrkning. Der er altsaa ikke Lighed i denne Retning. Men heller ikke med Hensyn til Nyttens — affet fra Sukkerstoffet — er der Lighed, thi Sukkerroen har den Giendommelighed, at Affaldet deraf kan have en langvarigere Nytte, gjenmes længere end den almindelige Røe. Dernæst er der jo at mærke, at en Husmand kan dyrke Joderoer, og det kan en Herremand ogsaa; men en Husmand kan ikke anlægge Fabriker, og en Herremand kan ikke anvende $\frac{1}{4}$ af sit Driftsareal til Joderoer; thi saa vilde det ved det nuværende Landbrug være umuligt at finde en fornuftig Anvendelse af Røerne; hverken han selv eller Andre kunne bruge dem i den Mængde. Altsaa saa stort Areal, som der er Anvendelse for til Sukkerroer, er der ikke Anvendelse for til andre Røer. Der er altsaa den største Forskjel med Hensyn til Dyrknings-

maaden, med Hensyn til Udbyttet og med Hensyn til, hvorledes det kan benyttes, saa stor Forskjel, at skjønt begge Slags Røer kunne virke godt og fremfæbe et intensivt Agerbrug, kan man ikke indføre det One for det Andet eller det Andet for det One og sige, at det er lige godt, og dog sagde det erede Medlem, at der ikke var Spor af Forskjel. Det erede Medlem fra Slagelse (Lauher), hvis statsøkonomiske Betragtning jeg i det Hele kan dele, gjorde sig ogsaa skyldig i at synde mod Historien. Men det var mod en anden Slags Historie, nemlig Rigsdagens og Lovgivningens Historie. Det erede Medlem sagde, at man understøtter ikke Agerbruget hos os. Jeg vil sige, at man understøtter ikke Agerbruget nok, men at det dog skal vise sig, at man understøtter Agerbruget ganske anderledes, end det er blevet fremstillet her, naar man har talt om en Emule Præmier til Dyrskuer og Understøttelse til Landbohøjskolen, for saa vidt den kan siges at være oprettet i Landbrugets Interesse. Løv jeg spørge: Anlæg af en Jernbane over de tydske Høder, er det ikke en Understøttelse af Agerbruget? Hvis det ikke var Tilfældet for de 99 Procents Vedkommende, saa havde vist ikke en Stemme udtalt sig derfor. Det var for at fremme Agerbruget, at disse Jernbaner bleve anlagte. Lad os gaa over til Holland, som nu enaang er det privilegerede Barn. Blev Statens Tilskud givet til de lollandste Diger for at beskytte Maribo, Nødby og Gud veed, hvad disse Smaabyer hedde? (Stemmer: Ja, Nødby). For at beskytte Maribo var det i alt Fald ikke. Med Hensyn til Nødby skal jeg ikke indlade mig paa Strid, men hovedsagelig blev Tilskudet givet i en Landbointeresse, og Pengene vare vel anvendte. (Krusse: Det var vort Land.) Ja, ganske rigtigt; men havde der ikke været andre Interesser, havde man truffet Hensynet til Agerbruget fra, skulde man nok have ladet Digerne ligge. Enhver Ting, der understøttes, hidrager til, at noget Andet tillige bliver hjulpet, og vil man her sige, at det er en Industri, man hjælper, saa bliver dog ogsaa derved Landvæsenet hjulpet. Det var som sagt væsentlig i Landvæsenets Interesse, at Diger og Jernbaner bleve anlagte.

Flere Medlemmer have staaet paa, at saaledes gjør man ikke i England, det er ganske rigtigt; man gaar ikke der hen og begunstiger Roesukker-Fabriker, men man gjør Offre i Landvæsenets Interesse, der ere meget større, end hvad man vilde gjøre her i den Henseende, hvis man gjorde dette. Hvad gjør man da dertil. Man giver f. Ex. den, der vil draine, Lov til at reise Prioriteter paa sin Giendom forud for Alt, hvad der hviler paa hans Giendom. Det skulde man prøve paa her, saa skulde man se, hvor vidt man kom. Det erede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) var meget stærk i sine Betragtninger over Barmens og Fugtighebens Indslydelse paa denne Kultur, og han havde vist-